ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ 26ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Κόμμα των Οικολόγων «Les Verts» κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Υπόθεση 295/83

Περίληψη

Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά και νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Πράξεις που εμπίπτουν στη διαδικασία του προϋπολογισμού

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 173, και δημοσιονομικός κανονισμός της 21ης Δεκεμβρίου 1977, άρθρο 1, παράγραφος 1)

Όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, ο οποίος ορίζει τον προϋπολογισμό ως την πράξη που προβλέπει και επιτρέπει εκ των προτέρων, κατ' έτος, τα προβλεπόμενα έσοδα και έξοδα των Κοινοτήτων, η διαδικασία έγκρισης του προϋπολογισμού δεν οδηγεί παρά σε έγκριση ανάληψης των δαπανών. Από αυτό έπεται ότι σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατό οι πράξεις που εμπίπτουν στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας να αφορούν άμεσα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Αυτό θα μπορούσε ενδεχομένως να συμβεί μόνο αν επρόκειτο για πράξεις που θεσπίζονται προς εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Στην υπόθεση 295/83,

ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ «LES VERTS», ένωση προσώπων χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό,

προσφεύγον,

κατά

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ,

καθού,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως:

— της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1983, σχετικά με την τροποποίηση και έγκριση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το οικονομικό έτος 1984, και

— της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης και 20ής Δεκεμβρίου 1983, σχετικά με την τροποποίηση και την έγκριση σε δεύτερη ανάγνωση του γενικού προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 1984.

1. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Δεκεμβρίου 1983 το Κόμμα των Οικολόγων «Les Verts» («οι πράσινοι»), ένωση προσώπων χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1983, σχετικά με την τροποποίηση και έγκριση του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το οικονομικό έτος 1984, καθώς και της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης και 20ής Δεκεμβρίου 1983, σχετικά με την τροποποίηση και την έγκριση σε δεύτερη ανάγνωση του γενικού προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 1984.

2. Το προσφεύγον προσβάλλει τις προαναφερθείσες πράξεις στο βαθμό που εγκρίνουν κονδύλιο του προϋπολογισμού, το οποίο προβλέπει πιστώσεις προοριζόμενες για «την προετοιμασία της προσεχούς άμεσης εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου». Πρόκειται για τη θέση 3708, η οποία εντάσσεται στο τμήμα του προϋπολογισμού που αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εμφαίνεται για πρώτη φορά στον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 1982. Την εν λόγω διάταξη συνοδεύει σχόλιο που διευκρινίζει ότι «η πίστωση αυτή προορίζεται για κάλυψη της από κοινού χρηματοδότησης της προετοιμασίας που αφορά την ενημερωτική πληροφόρηση σχετικά με τις για δεύτερη φορά διεξαγόμενες το 1984 άμεσες εκλογές, σύμφωνα με την απόφαση του Προεδρείου (του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) της 12ης Οκτωβρίου 1982».

3. Κατά το άρθρο 18 του δημοσιονομικού κανονισμού, της 21ης Δεκεμβρίου 1977 (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 77), το Κοινοβούλιο εξουσιοδοτείται να εκτελεί τον προϋπολογισμό εντός των ορίων των πιστώσεων που του έχουν εγκριθεί. Το προσφεύγον εκφράζει φόβους ότι το Κοινοβούλιο θα χρησιμοποιήσει την εξουσία αυτή για να ευνοήσει τα εκπροσωπούμενα στο εκλεγέν το 1979 Κοινοβούλιο κόμματα, εις βάρος εκείνων που δεν εκπροσωπούνταν όταν θα έλθει η στιγμή της καταβολής των εξόδων συμμετοχής στην προεκλογική εκστρατεία του 1984. Οι φόβοι αυτοί έχουν ως αφετηρία τους απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 1983 (ΕΕ C 293, σ. 1), που

αντικατέστησε την απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1982, με την οποία καθορίζεται η κλίμακα κατανομής των πιστώσεων που εντάσσονται στο άρθρο 3708 του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, το 31 % των εν λόγω πιστώσεων κατανέμεται μεταξύ των πολιτικών εκείνων σχημάτων που θα συμμετάσχουν στις ευρωπαϊκές εκλογές το 1984, ενώ το εναπομένον 69 % κατανέμεται μεταξύ των κομμάτων που εκπροσωπούνταν στο εκλεγέν το 1979 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

4. Με παρεμπίπτουσα αίτηση που υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας, το Κοινοβούλιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου και ζήτησε από το Δικαστήριο να κρίνει επί της ενστάσεως, χωρίς να εισέλθει στην ουσία της υπόθεσης.

5. Αν και παραδέχεται ότι είναι δυνατή η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά των υπό μορφή απόφασης πράξεών του, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι οι πράξεις που το Κοινοβούλιο καλείται να λάβει στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης του προϋπολογισμού δεν αφορούν το προσφεύγον άμεσα και ατομικά.

6. Με την προσφυγή του, το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις το αφορούν άμεσα και ατομικά, διότι έχουν ως συνέπεια την καταβολή χρηματικής ενίσχυσης σε αντίπαλά του πολιτικά κόμματα.

7. Το επιχείρημα αυτό του προσφεύγοντος δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, το άρθρο 1, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, της 21ης Δεκεμβρίου 1977, ορίζει τον προϋπολογισμό ως την «πράξη που προβλέπει και επιτρέπει εκ των προτέρων, κατ' έτος, τα προβλεπόμενα έσοδα και έξοδα των Κοινοτήτων». Η διαδικασία έγκρισης του προϋπολογισμού δεν οδηγεί τελικά παρά σε έγκριση ανάληψης των δαπανών. Άρα, σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατό οι πράξεις που εμπίπτουν στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας να αφορούν άμεσα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Αυτό θα μπορούσε ενδεχομένως να συμβεί μόνο αν επρόκειτο για πράξεις που λαμβάνονται προς εκτέλεση του προϋπολογισμού.

8. Δεδομένου ότι η δικογραφία περιέχει όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τη λήψη της απόφασης του Δικαστηρίου, η ακρόαση των διαδίκων παρέλκει. Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό, κατ' εφαρμογή των άρθρων 173 της Συνθήκης ΕΟΚ και 91 του κανονισμού διαδικασίας, ότι η προσφυγή ασκήθηκε από νομικό πρόσωπο, το οποίο δεν αφορούσαν άμεσα οι προσβαλλόμενες πράξεις, και που, υπό την έννοια αυτή, είναι απαράδεκτη.

Για τους λόγους αυτούς,

και αφού άκουσε την έκθεση του εισηγητή δικαστή και τις προτάσεις που ανέπτυξε ο γενικός εισαγγελέας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, T. Koopmans, K. Bahlmann και Y. Galmot, προέδρους τμήματος, A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: P. Heim

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 26 Σεπτεμβρίου 1984.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart